

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L., s.r.o.**, so sídlom v P., zastúpeného Mgr. J., advokátom so sídlom v D., proti žalovanému **M., N.**, zastúpeného JUDr. A., advokátom so sídlom v B., **o určenie trvania nájmu**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 23 C 24/2002, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 6. decembra 2006 sp. zn. 6 Co 616/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom zo 14. októbra 2005 č.k. 23 C 24/2002-128 určil, že nájomný vzťah žalobcu k obchodným priestorom vo výmere 78,90 m² v budove S. na ul. M., trvá. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 2.000,- Sk k rukám právneho zástupcu žalobcu Mgr. J.. Vychádzal z toho, že výpoveď zo zmluvy uzavretej dňa 1. januára 1997 daná žalobcovi Technickými službami B. je neplatná, nakoľko v nej nie je skutkovo vymedzený výpovedný dôvod, ktorý si účastníci dohodli podľa čl. II zmluvy. Samotná výpoveď sa odvoláva len na znenie § 10 zákona č. 116/1990 Zb. a na čl. II odsek prvý nájomnej zmluvy, ktorý pojednáva o výpovednej lehote, nie však o dôvodoch výpovede. Rozhodujúci je druhý odsek tohto článku zmluvy, v ktorom si účastníci dohodli tri výpovedné dôvody. Podľa § 10 citovaného zákona zmluvu možno vypovedať aj bez udania dôvodu, ak však nebolo dohodnuté inak. Uvedené dispozitívne ustanovenie zákona účastníci vylúčili tým, že si dojednali v prípade prenajímateľa tri výpovedné dôvody. Ani jeden z nich však nie je vo výpovedi uvedený, táto je preto z uvedeného dôvodu neplatná. Pri posudzovaní platnosti (resp. neplatnosti) zmluvy uzavretej dňa 1. januára 1997 súd vychádzal z obsahu tejto zmluvy, podľa ktorého za prenajímateľa sú označené Technické služby Mesta B. ako poverený

správca budovy S.. Za tohto stavu a s prihliadnutím na to, že sa jednalo medzi účastníkmi o ďalšiu zmluvu na tie isté priestory, bol toho názoru súdu, že obom zmluvným stranám muselo byť zrejmé, že zmluvu neuzatvárajú Technické služby Mesta B. ale samotné Mesto B.. Technické služby Mesta B. v tomto prípade vystupovali na základe protokolu o odovzdaní majetku len ako poverený správca Mesta B.. Napokon už dodatok č. 2 k zmluve zo dňa 10. decembra 1991 nie je za prenajímateľa podpísaný Mestom B., hoci Mesto B. bolo na zmluve zo dňa 10. decembra 1991 uvedené ako prenajímateľ, ale Technickými službami Mesta B. (to svedčí o pravdivosti tvrdenia žalovaného o protokolárnom odovzdaní majetku v roku 1994). Účastníci pritom podľa uvedeného dodatku postupovali vo svojich zmluvných vzťahoch a žalobca v tom čase neplatnosť zmluvy nenamietal. Na základe uvedeného súd považoval žalobu o určenie trvania nájomného vzťahu žalobcu k dotknutým priestorom za dôvodnú. Úspešnému žalobcovi súd priznal podľa § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania vo výške 2.000,- Sk (za súdny poplatok z návrhu na začatie konania 1.500,- Sk a za podanie odvolania vo veci predbežného opatrenia 500,- Sk).

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovaného rozsudkom zo 6. decembra 2006 sp. zn. 6 Co 616/2005 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že vec prejednal bez účasti právnych zástupcov účastníkov konania, keď právny zástupca žalobcu sa z nariadeného odvolacieho pojednávania ospravedlnil a žiadal, aby odvolací súd rozhodol v jeho neprítomnosti tak, že napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdí. Rovnako aj právny zástupca žalovaného svoju neúčast' na odvolacom pojednávaní ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, ktoré však do začatia odvolacieho pojednávania nepreukázal, odvolací súd preto jeho ospravedlnenie nepovažoval za riadne a včasné ospravedlnenie zo závažných dôvodov, pre ktoré by bolo nevyhnutné pojednávanie odročiť. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, na jeho základe správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil. Zhodne so závermi súdu prvého stupňa považoval nájomnú zmluvu zo dňa 10. decembra 1991, ako aj nájomnú zmluvu zo dňa 1. januára 1997 za platné. Vzhľadom na vôľu účastníkov uzatvoriť nový nájomný vzťah na totožný predmet nájmu a uzavretie novej nájmovej zmluvy v lehote kratšej ako 30 dní podľa § 676 Občianskeho zákonníka, nemohlo dôjsť k vzniku nájomného vzťahu zo zákona, pretože neexistovala vôľa užívať predmet nájmu podľa zaniknutej zmluvy. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že technické služby nevystupujú ako vlastníci nehnuteľnosti, ale ako správca nehnuteľnosti, na ktorého boli prenesené určité dispozitívne práva vlastníka, najmä právo

nakladať s nehnuteľnosťou za účelom dosiahnutia zisku a zabezpečenia záujmov vlastníka. Preto označenie zmluvnej strany ako správcu bez označenia vlastníka spravovaného majetku nemôže spôsobiť neplatnosť zmluvy podľa § 3 ods. 4 zákona č. 116/1990 Zb. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. februára 2003, sp. zn. 2 Cdo 94/2002). Vychádzajúc z výkladu prejavu vôle podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a obsahu zmluvy zo dňa 1. januára 1997 odvolací súd dôvodil, že v čl. II odseku prvom zmluvy je určitým spôsobom prejavená vôľa uzavrieť nájomný vzťah na dobu neurčitú s trojmesačnou výpovednou lehotou. Odsek druhý toho článku zmluvy je potrebné vykladať tak, že účastníci prejavili vôľu modifikovať dispozitívne ustanovenie § 10 zákona č. 116/1990 Zb. a stanovili dôvody, pre ktoré je možné nájomný vzťah vypovedať. Popri zmluvne dohodnutých dôvodoch pre vypovedanie nájomného vzťahu nemožno vylúčiť ani uplatnenie výpovedných dôvodov stanovených v § 9 ods. 2, 3 zákona č. 116/1990 Zb., pretože sa jedná o kogentné ustanovenie zákona, ktoré je potrebné aplikovať aj na ustanovenia zmluvy o nájme na dobu neurčitú s obmedzenou možnosťou výpovede. Pre platné ukončenie nájomného vzťahu výpoveďou je potrebné, aby nájomný vzťah bol vypovedaný buď zo zákonných alebo zmluvne dohodnutých výpovedných dôvodov, ak dohoda alebo zákon neumožňujú nájomný vzťah vypovedať bez udania dôvodu. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznal, pretože nezistil ich účelne vynaloženie.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol dovolaním žalovaný. Na odôvodnenie dovolania uviedol, že odvolací súd mu odňal možnosť pred súdom konať (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), lebo vec prejednal a rozhodol na odvolacom pojednávaní 6. decembra 2006 o 10.00 hodine v miestnosti č. dv. 10 v budove Krajského súdu v Žiline v neprítomnosti jeho právneho zástupcu JUDr. A., hoci neboli splnené podmienky vyplývajúce z § 101 ods. 2 O.s.p., pretože právny zástupca žalovaného v uvedený deň svoju neúčasť odvolaciemu súdu telefonicky ospravedlnil, súčasne mu oznámil dôvod svojej absencie (akútne zdravotné ochorenie) a zároveň požiadal o vytýčenie nového termínu odvolacieho pojednávania. Právny zástupca žalovaného odoslal aj správu o ospravedlnení odvolaciemu súdu faxom dňa 8. decembra 2006, ktorú v origináli zaslal aj prostredníctvom pošty dňa 8. decembra 2006. Dovolateľ mal za to, že lekárske ošetrenie jeho právneho zástupcu v deň pojednávania je v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania. Odvolací súd tým, že vec prejednal a rozhodol bez prítomnosti právneho zástupcu žalovaného, odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Potvrdenie o lekárskom

ošetrení právneho zástupcu žalovaného v deň, resp. pred začatím odvolacieho pojednávania z objektívneho hľadiska nebolo možné predložiť, pretože v rovnakom čase bol právny zástupca žalovaného ošetrovaný v ambulancii MUDr. L. pre akútne ochorenie - výrazné bolesti driekovej chrbtice, diagnóza A.. Dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 2 O.s.p. rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec tomuto súdu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa k doručenému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či mimoriadny opravný prostriedok žalovaného je procesne prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V prejednávanej veci nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu v zmysle § 238 O.s.p., lebo dovolanie žalovaného nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku, odvolací súd sa neodchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (ktorý v tejto veci dosiaľ nerozhodoval, a preto ani nevyslovil právny názor) a dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolanie žalovaného by vzhľadom na to bolo procesne prípustné, len ak by konanie na súdoch nižších stupňov bolo zaťažené procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p. So zreteľom

na obsah dovolania a so zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) dovolacieho súdu skúmať vždy, či v konaní nedošlo k závažným procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p. neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných väd ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je však významný subjektívny názor účastníka o tom, že v konaní došlo k jednej z týchto väd, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Dovolateľ vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Dovolateľ namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§237 písm. f/ O.s.p.). Dovolateľ vyčítal odvolaciemu súdu procesný postup, keď vec prejednal a rozhodol na odvolacom pojednávaní 6. decembra 2006 v neprítomnosti jeho právneho zástupcu JUDr. A., hoci neboli splnené podmienky vyplývajúce z § 101 ods. 2 O.s.p., pretože právny zástupca žalovaného v uvedený deň svoju neúčasť odvolaciemu súdu telefonicky ospravedlnil, súčasne mu oznámil vážny dôvod svojej neprítomnosti (akútne zdravotné ochorenie) a zároveň požiadal o vytýčenie nového termínu odvolacieho pojednávania.

Odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Podľa čl. 48 ods. 2, vety prvej Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Základným právom účastníka je, aby jeho vec bola prejednaná v jeho prítomnosti (čl. 38 ods. 2 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd). Občiansky súdny poriadok upravujúci postup súdu a účastníkov v občianskom súdom konaní ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon nestanovuje inak, aby nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná, pričom predvolanie musí byť účastníkom doručené tak, aby mali dostatok času na prípravu (§115 ods. 2 O.s.p.). Je potom na účastníkovi, či svoje právo využije, ale nie. Podľa § 101 ods. 2 Os.p. pokračuje súd v konaní i keď sú účastníci nečinní. Ak sa nedostaví riadne predvolaný účastník na pojednávania bez toho, aby požiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd prejednať vec v jeho neprítomnosti. Citované procesné ustanovenia platili podľa § 211 ods. 3 O.s.p. primerane aj pre konanie pred odvolacím súdom v čase jeho rozhodovania (§ 372o zákona č. 273/2007 Z.z.). Ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku určuje dve podmienky, ktoré musia byť súčasne splnené, aby súd mohol vec prejednať v neprítomnosti účastníka alebo jeho zástupcu: riadne predvolanie a absencia žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

V súvislosti s vyriešením otázky, či v prejednávanej veci došlo k takémuto odňatiu možnosti pred súdom konať, treba uviesť, že podľa § 24 O.s.p. sa účastník môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. V zmysle § 25 ods. 1 O.s.p. si ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta a jemu udelené plnomocenstvo nemožno obmedziť. Zvolený advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje (§ 25 ods. 2 O.s.p.). Ďalej je potrebné zdôrazniť, že zástupca, ktorému bolo udelené plnomocenstvo pre celé konanie, je oprávnený na všetky úkony, ktoré v konaní môže urobiť účastník (§ 28 ods. 2 O.s.p.). Ak má účastník

takéhoto zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi (viď § 49 ods. 1 O.s.p.). Napokon je potrebné uviesť, že v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. V prejednávanej veci bol postup odvolacieho súdu pri predvolaní právnych zástupcov účastníkov na pojednávanie dňa 6. decembra 2006 a pri prejednaní veci bez účasti právneho zástupcu žalovaného v súlade s týmito ustanoveniami.

Obsah úradného záznamu o telefonickom ospravedlnení právneho zástupcu žalovaného (č.l. 157 spisu) zo 6. decembra 2006 spísaný D., tajomníčkou vec prejednávanej senátu a jeho oboznámenie na odvolacom pojednávaní 6. decembra 2006 (zápisnica o pojednávaní zo dňa 6. decembra 2006 č.l. 158 spisu) nezodpovedá tvrdeniam v dovolaní, podľa ktorých právny zástupkyňa žalovaného mal tiež výslovne požiadať odvolací súd o odročenie pojednávania na neskorší termín. Odvolací súd v zápisnici o pojednávaní zo 6. decembra 2006 oboznámil obsah telefonického ospravedlnenia právneho zástupcu žalovaného spísaného formou úradného záznamu zo 6. decembra 2006 s konštatovaním, že tento ospravedlnil svoju neúčast' na „dnešnom“ pojednávaní (6. decembra 2006) zo zdravotných dôvodov, žiaden ďalší návrh nebol v ospravedlnení uvedený, a preto bolo bez prerušenia odvolacieho pojednávania senátom rozhodnuté, že vec bude prejednaná aj v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného. V úradnom zázname sa výslovne uvádza: „Dňa 6.12.2006 sa telefonicky ospravedlnil Dr. Š., ktorý zastupuje odporcu Mesto B.. Zo zdravotných dôvodov sa nemôže zúčastniť na dnešnom pojednávaní.“

Z uvedeného možno vyvodiť záver, že ak procesný úkon právneho zástupcu žalovaného neobsahoval jeho žiadosť o odročenie pojednávania, odvolací súd postupoval v súlade so zákonom, keď vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, i keď z dôležitého dôvodu, avšak bez výslovnej žiadosti neprítomného účastníka (jeho zástupcu) o odročenie pojednávania totiž umožňuje súdu vec prejednať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p. (porovnaj napr. R 120/99).

Žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.) musí byť doručená súdu včas a formou aprobovanou právnym predpisom. Podanie môže účastník

urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom (§ 42 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Telefonické podanie voči súdu nepatrí medzi aprobované formy procesných úkonov podľa Občianskeho súdneho poriadku. Napriek tomu, účastník konania môže robiť svoje procesné úkony akoukoľvek formou, pokiaľ zákon pre niektorý úkon túto formu výslovne neurčuje (§ 41 ods. 1 O.s.p.). V prípade žiadosti o odročenie pojednávania zákon formu tohto úkonu nepredpisuje. Ak sa však tento procesný úkon realizuje v inej ako zákonom aprobovanej forme, účastník uskutočňujúci úkon nesie zodpovednosť za jeho doručenie (z hľadiska včasnosti), aj za jeho obsahové náležitosti (najmä zrozumiteľnosť, určitosť, úplnosť a pod.). Za úplnosť podania určeného súdu vykonaného telefonickou formou nesie zodpovednosť ten, kto procesný úkon realizuje, nie však súd, keďže tomu je úkon iba určený. Ak je úplnosť a určitosť takto uskutočneného procesného úkonu sporná (vykonaného v telefonickej forme), dôkazné bremeno ťaží účastníka. Ospravedlnenie právneho zástupcu žalovaného z neúčasti na pojednávaní zaslaného súdu faxom a súčasne aj poštou dňa 8. decembra 2006 (č.l. 162 a 163 spisu) nemožno požadovať za včasné, pretože na jeho obsah už nemohol odvolací súd po skončení odvolacieho pojednávania 6. decembra 2006 prihliadať.

Dovolateľ nepreukázal, že ním uskutočnený procesný úkon v telefonickej forme dňa 6. decembra 2006 obsahoval výslovnú žiadosť o odročenie odvolacieho pojednávania. Úradný záznam súdu zo 6. decembra 2006 (č.l. 157 spisu) ani písomné vyjadrenie osoby spisujúcej tento úradný záznam (D.) z 26. novembra 2007 túto skutočnosť nepreukazujú. Za tohto stavu veci procesný postup odvolacieho súdu, ktorý dňa 6. decembra 2006 vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného (riadne predvolaného na súdne pojednávanie dňa 24. novembra 2006) je potrebné považovať za postup v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p., a preto nemožno vyvodiť záver o porušení práva dovolateľa podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže prípustnosť podaného dovolania nemožno vyvodiť z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ho odmietol, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania (z procesných dôvodov) sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca v dovolacom konaní nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania, preto mu ich náhradu dovolací súd nepriznal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. augusta 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková